

Hellig ved tro.

For mange kristne kan det synes dristigt, at de skal tro sig hellige, når de ikke synes, de er det.

Rom.12.1: ”Jeg formaner jer altså, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at fremstille jeres legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt offer, dette er jeres fornuftige gudsdyrkelse.”

At fremstille sig for Gud som hellig er for mange usandt, så længe de ikke føler sig hellige.

Men lad mig give et eksempel gennem en lille fortælling.

Kejser Napoleon holdt parade over sine tropper og red som følge deraf fronten af.

Men, da der var en stærk blæst, fløj et stykke papir op foran hestens hoved og gjorde den så urolig, at den forsøgte at kaste kejseren af.

Men en menig soldat i geledet så faren, kastede sit gevær til jorden og sprang hen og kastede sig med armene om hestens hals, hvorved kejseren blev reddet fra at blive kastet af.

Kejseren sagde: ”Tak! KAPTAJN!”

Soldaten svarede: ”VED HVILKET REGIMENT, DERES MAJESTÆT?”

”VED MIN LIVGARDE”, sagde kejseren.

Soldaten indtog da atter sin plads i geledet. Kort efter blev paraden afblæst, og soldaten afleverede sit gevær i de ”pyramider” som soldaterne brugte, når der var hvil.

Og så gik han frimodigt hen til officerernes kreds og stillede sig iblandt dem.

Han blev omgående mødt med følgende udråb: ”HVAD VIL DU HER?”

”JEG ER KAPTAJN VED KEJSERENS LIVGARDE.”

”HVEM SIGER DET?” ”DET SIGER HAN!” sagde soldaten og pegede hen på kejseren til hest.
INGEN KOMMENTARER!

Tænk hvis vi havde den samme frimodighed og samme tro på Guds ord, som soldaten havde på kejserens.

Og selv om han var i menigt tøj, da han fremstillede sig, så regnede han med, at kejseren sørgede for en uniform, der svarede til hans rang.

Lad os gøre det samme, selvom vi er i ”menigt tøj”.